

Sygn. akt V KK 165/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Andrzej Stępka

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wępa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 19 listopada 2019 r.

sprawy **P. M.** skazanego z art. 178a § 1 k.k.

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego,
na niekorzyść skazanego,

od wyroku Sądu Rejonowego w S. ,

z dnia 30 kwietnia 2018 r., sygn. akt V K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

P.M. został oskarżony o to, że w dniu 28 kwietnia 2018 r. na odcinku drogi z miejscowości C. do ul. S. w S., znajdując się w stanie nietrzeźwości odpowiadającemu stężeniu 0,62 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki O.i numerze rejestracyjnym (...),

tj. o popełnienie czynu z art. 178a § 1 k.k.

Na rozprawie w dniu 30 kwietnia 2018 r. oskarżony złożył wniosek w trybie art. 387 k.p.k., o dobrowolne poddanie się karze bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i wniósł o wymierzenie mu kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 20 zł każda, orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy na poczet tego środka karnego, zaliczenie okresu jego zatrzymania na poczet kary grzywny oraz orzeczenie świadczenia pieniężnego w wysokości 5000 zł, zasądzenie kosztów i opłaty.

Sąd Rejonowy w S., uwzględniając wniosek oskarżonego, wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2018 r., sygn. akt V K (...), uznał P.M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny 100 stawek dziennych określając wysokość stawki na 20 zł, na poczet której zaliczył okres zatrzymania. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 63 § 4 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, zaliczając na poczet tego zakazu okres zatrzymania prawa jazdy, a na podstawie art. 43a § 2 k.k. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 zł. Wyrokiem tym rozstrzygnięto również w przedmiocie kosztów sądowych oraz nakazano zwrot prawa jazdy do Urzędu Miejskiego w S. .

Wyrok nie został zaskarżony i uprawomocnił się 8 maja 2018 r.

Kasację, na niekorzyść P.M. , wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny zaskarżając wyrok Sądu Rejonowego w całości i zarzucając:

„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 387 § 1-3 k.p.k., polegające na niezasadnym uwzględnieniu wadliwego, bo sprzecznego z wymogami prawa, wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, co doprowadziło do wydania wyroku skazującego P.M. za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. z rażącym naruszeniem przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 42 § 2 k.k., polegającym na orzeczeniu wobec oskarżonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, podczas gdy najniższy okres na jaki mógł być orzeczony ten środek, wynosi 3 lata”.

Podnosząc taki zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego okazała się zasadna w stopniu oczywistym, dlatego podlegała rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Skarżący słusznie podnosi, że w sprawie doszło do naruszenia wskazanego w kasacji przepisu prawa materialnego. Zgodnie z art. 42 § 2 k.k., obligatoryjny środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji był w czasie jego popełnienia w stanie nietrzeźwości, orzeka się na okres nie krótszy niż 3 lata.

Skoro zatem P.M. został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k., to obowiązkiem rozstrzygającego sądu było także orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres nie krótszy niż 3 lata. Sąd Rejonowy natomiast nie przeprowadził kontroli zgodności wniosku oskarżonego o dobrowolne poddanie się karze z przepisami prawa materialnego i orzekając zakaz na okres 2 lat, nie tylko rażąco naruszył przepis art. 387 k.p.k., ale przede wszystkim art. 42 § 2 k.k., co powoduje, że kasacja jest oczywiście zasadna.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.

as